

kan være økonomisk krise. — så vil det selvfølgelig påvirke Danmark. Lad os nu også få det sagt i dag.

Til det andet spørgsmål: Jeg vil sige, at jeg får af og til stillet det spørgsmål, men jeg synes egentlig, at vi skal holde fast i, at hvis vi melder os ind i den fælles valuta, så er det, fordi vi mener det, og det er da det, vi skal koncentrere os om, og ikke, at vi med det samme skal overveje at melde os ud igen.

Når vi melder os ind, og når jeg, regeringen, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre argumenterer for at melde os ind i den fælles valuta, så er det, fordi vi mener det, så er det, fordi vi tror, det er bedst for Danmark i dag, som det var, da vi argumenterede for et ja til Amsterdamtraktaten og for et ja til Europa allerede i 1972.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja tak, men betyder det, at svaret på det stillede spørgsmål er et ja, at siger vi ja til euroen, så er det altså et farvel til kronen for tid og evighed? Og betyder det så, at statsministeren fortryder de udtalelser, han kom med på Krogerup Højskole, hvor han sagde, at hvis vi fortryder det, har vi faktisk mulighed for at gå ud igen?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er noget, der tyder på, at statsministeren har fået nye rådgivere, siden de her famøse udtalelser faldt på højskolen, som hr. Frank Dahlgaard netop har citeret, for pressen har da i hvert fald citeret statsministeren, også efterfølgende på pressemødet, statsministeren afholdt dagen efter her i huset, for, at Danmark naturligvis kan træde ud af euroen igen, hvis vi på et senere tidspunkt fortryder, at vi, hvis vi gør det den 28. september, har stemt os ind i euroen.

Bare for en ordens skyld: Kan vi for det første få statsministeren til at bekræfte de udtalelser, også til citat her i Folketingssalen, og for det andet få at vide, hvad statsministeren altså helt konkret har bygget sin antagelse på? For det tredje: Har statsministeren trukket i land og fortrudt de udtalelser, fordi det naturligvis ikke er sådan, at man kan fortryde en beslutning om at gå ind i euroen og så trække sig ud af euroen, som om intet er hændt, og så i øvrigt være med i det øvrige EU-samarbejde? Det er der jo ikke nogen, der tror på.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu var jeg også noget forbløffet, da jeg så statsministeren refereret for at hævde, at der er en fortrydelsesret, og derfor vil jeg godt spørge statsministeren helt konkret: Er der i Unionstraktaten indbygget en fortrydelsesret, altså en artikel i Traktaten, som giver et land, der er med i euroens tredje fase, den fælles mønt, ret til at udtræde af den fælles mønt og igen etablere sin egen valuta?

Findes der i Traktaten sådan nogle bestemmelser, som muliggør det, eller findes der ikke? Jeg kender nu naturligvis godt svaret, men jeg vil gerne høre det fra statsministerens egen mund, således at befolkningen kan se det og læse det i Folketingets forhandlinger.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Frank Dahlgaard kan jeg sige, at jeg som sagt synes, vi skal bruge hovedparten af vores kraft på at diskutere, hvorfor vi skal træde ind i den fælles valuta, og ikke, hvorfor vi skal træde ud.

Når det så er sagt, kan jeg sige, at det samarbejde, vi har i Europa, er jo et samarbejde mellem suveræne nationer, der af egen fri vilje har valgt, frivilligt for Danmarks vedkommende gennem folkeafstemninger, at afgive noget af vores selvbestemmelse til Fællesskabet for at få løst nogle problemer, vi ikke selv kan løse alene, men kun i et samarbejde med andre, og i selve den natur, som samarbejdet har, ligger der selvfølgelig, at ethvert land kan træffe beslutning om at træde ud igen. Det vil have sine omkostninger, og der skal i givet fald forhandles om at sikre de bedst mulige vilkår. Traktaterne, kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, beskriver faktisk ikke noget konkret om den situation, men det udelukker jo ikke, at man kan. Så er vi jo i givet fald tilbage i folkeretten, som jo anviser, hvordan sådan en situation skal gribes an.

Ærlig talt synes jeg også, det skal siges i dag, at det jo ikke er sovjetiske tilstande, vi har. Hr. Keld Albrechtsen vil sikkert nok give mig medhold i, at hvis et land ønsker at trække sig, jamen så kan landets befolkning selvfølgelig gøre det. Jeg siger bare, at det kræver så en forhandling med de andre, at det vil være vanskeligt for os, og at det også vil have sine omkostninger.

Men hvis jeg bliver stillet spørgsmålet, om vi kan, så er svaret, at et land som Danmark kan beslutte at trække sig ud, hvis befolkningen i Danmark ønsker det. Det kræver blot, som jeg